

Dostojevský o Slovanech roku 1877. Jak mohl vědět, co se bude dít o 150 let?

- CZ24 News | 27. března 2022

Obdržel jsem vynikající publikaci. „Kalendárium československého vlastence a odbojáře“. Vydal Oblastní výbor ČSBS Brno-venkov. Jen pro vnitřní potřebu OV ČSBS Brno-venkov. Ing. Rudolf Valášek.

Tato knížka vedle kalendáře obsahuje mnoho výtečně zpracovaných informací k českým i slovenským dějinám, k historickým milníkům Československa i doby habsburské poroby, k Slovenskému národnímu povstání, k hrůzovládě Heydrichova protektorátu atd. Přibližuje osobnosti naší těžké historie počínaje Janem Sladkým Kozinou a konče TGM, Beneše a Štefánikem. Ale to nejzávažnější přináší autor na konci kalendária.

Je to vyjádření klasika ruské a světové literatury Fjodora Michailoviče Dostojevského o osvobozených Slovanech zásluhou Ruska z roku 1877 (citováno podle knihy „Deník spisovatele II v překladu L. Zadražila).

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

„Jde o to, že podle mého nejhlubšího nezvratného přesvědčení nemělo Rusko ještě nikdy tak záštiplné, závistné, pomlouvačné a otevřené nepřátele, jaké získá v těchto slovanských národech, jakmile je Rusko osvobodí, a jakmile Evropa uzná jejich samostatnost.

Začnou po osvobození žít novým životem. A začnou, znovu opakuji, právě tím, že si vymohou, aby Evropa, tedy například Anglie a Německo, převzala záštitu nad jejich svobodou a záruky za ni. Začnou jistě tím, a budou se o tom ujišťovat, že Rusku nejsou ani v nejmenším zavázáni, ba naopak, že je Evropa zachránila před ruskou expanzí. Ba co víc, začnou dokonce s větší úctou než o Rusku mluvit o Turcích. Přinejmenším celých příštích sto let se budou třást strachy, aby je ruská vládychtivost nepřipravila o jejich svobodu, budou poklonkovat před Evropou, očerňovat Rusko, pomlouvat a intrikovat proti němu.

„Nemám na mysli jednotlivce. Někteří samozřejmě pochopí, co pro ně Rusko znamenalo, znamená a bude znamenat. Pochopí jeho velikost, jeho svaté poslání a vznešenost ideje, kterou ve jménu lidstva vepsalo ve svůj štít. Octnou se však, zvláště zpočátku, v tak žalostné menšině, že budou stíháni posměchem, nenávisť, ba dokonce vystaveni politickému pronásledování.“

„S obzvláštní radostí budou osvobození Slované vykřikovat a roztrubovat do celého světa, že jako vzdělané národy jsou schopni přimknout se k vyšší, evropské kultuře, kdežto Rusko, ten ponurý kolos, ten barbarský národ s příměsí cizí, neslovanské krve, je

pronásledovatelem a nenávisným odpůrcem evropské civilizace.“

„Rusko se musí se vší vážností připravit na to, že se všichni ti osvobození Slované jako pomínutí vrhnou do náruče Evropy, budou bezmyšlenkovitě přejímat evropské politické a sociální formy, pod jejichž nánosem zmizí jejich národní osobitost, a že je čeká dlouhé údobí evropanství, než se alespoň zčásti dopravují k pochopení toho, v čem je jejich význam a poslání v dějinách lidstva.“

„Mezi sebou se budou tyto státečky věčně přít, věčně si něco navzájem závidět a navzájem proti sobě intrikovat. Kdykoli jim však bude skutečně zle, obrátí se vždy o pomoc k Rusku. V sebevětší nenávisti, ať nás budou před Evropou sebevíc pomlouvat a očerňovat, ať ji budou sebevíc koketovat a ujišťovat o své lásce, přesto budou vždy (ale vždy až ve chvíli skutečné pohromy), v Evropě cítit přirozeného odpůrce slovanské jednoty. Pochopí, že jim Evropa nikdy nebyla a nebude nakloněna, a že pokud existují jako národ, tedy jen proto, že tu byl ten obrovský magnet - Rusko, které je všechny k sobě nezadržitelně přitahuje a tak uchovává jejich celistvost a jednotu.“ (Konec citátů.)

My, příslušníci slovanského národa, musíme brát tato slova s velkou vážností. Slouží nám nejen jako memento historie slovanských národů, ale též jako varování a výzva do budoucnosti, kterou Slovanům věští temné mraky Evropy i zámoří.

Citoval Jiří Jaroš Nickelli, Společnost Ludvíka Svobody Brno

[ZDROJ](#)